

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. liepos 18 d.*

„Apeliacinis skundas – Galimybė susipažinti su institucijų dokumentais – SESV 15 straipsnio 3 dalis – Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 – Taikymo sritis – Prašymas leisti susipažinti su Austrijos Respublikos pareiškimais, pateiktais byloje, kurioje priimtas 2010 m. liepos 29 d. Sprendimas *Komisija / Austrija* (C-189/09, nepaskelbtas Rink., EU:C:2010:455) – Europos Komisijos turimi dokumentai – Teismo proceso apsauga“

Byloje C-213/15 P

dėl 2015 m. gegužės 8 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Europos Komisija, atstovaujama P. Van Nuffel ir H. Krämer,

apeliantė,

palaikoma

Ispanijos Karalystės, atstovaujamos M. J. García-Valdecasas Dorrego ir S. Centeno Huerta,

Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos G. de Bergues, D. Colas, R. Coesme ir F. Fize,

įstojusių į apeliacinį procesą šalių,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Patrick Breyer, gyvenančiam Valde-Michelbache (Vokietija), atstovaujama advokato M. Starostik,

ieškovui pirmojoje instancijoje,

Suomijos Respublikai, atstovaujamai H. Leppo,

Švedijos Karalystei, atstovaujamai A. Falk, C. Meyer-Seitz, E. Karlsson ir L. Swedenborg,

įstojusioms į bylą šalims pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotojas A. Tizzano, kolegijų pirmininkai R. Silva de Lapuerta, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, E. Juhász, M. Berger, A. Prechal ir M. Vilaras, teisėjai A. Rosas (pranešėjas), A. Borg Barthet, D. Šváby ir E. Jarašiūnas,

* Proceso kalba: vokiečių.

generalinis advokatas M. Bobek,

posėdžio sekretorius T. Millett, kanclerio pavaduotojas,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. rugsėjo 26 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2016 m. gruodžio 21 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu Europos Komisija prašo panaikinti 2015 m. vasario 27 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Breyer / Komisija* (T-188/12, EU:T:2015:124, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo panaikintas 2012 m. balandžio 3 d. Komisijos sprendimas atsakyti leisti Patrick Breyer susipažinti su visais dokumentais, susijusiais su tuo, kaip Austrijos Respublika perkėlė 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/24/EB dėl duomenų, generuojamų arba tvarkomų teikiant viešai prieinamas elektroninių ryšių paslaugas arba viešuosius ryšių tinklus, saugojimo ir iš dalies keičiančią Direktyvą 2002/58/EB (OL L 105, 2006, p. 54), ir dokumentais, susijusiais su byla, kurioje priimtas 2010 m. liepos 29 d. Sprendimas *Komisija / Austrija* (C-189/09, nepaskelbtas Rink., EU:C:2010:455), kiek juo atsakyta leisti susipažinti su Austrijos Respublikos minėtoje byloje pateiktais pareiškimais.

Teisinis pagrindas

- 2 EB sutarties penktoje dalyje „Bendrijos institucijos“ buvo I antraštinė dalis „Institucijas reglamentuojančios nuostatos“. Šios antraštinės dalies 2 skyriaus „Kelioms institucijoms bendros nuostatos“ 255 straipsnio 2 dalyje buvo numatyta:

„Bendruosius principus ir visuomenės arba asmens interesais grindžiamus apribojimus, reglamentuojančius šią teisę susipažinti su [Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos] dokumentais, per dvejus metus nuo Amsterdamo sutarties įsigaliojimo [EB] 251 straipsnyje nurodyta tvarka [vadinamoji bendro sprendimo procedūra] nustato Taryba.“

- 3 SESV pirmoje dalyje „Principai“ yra II antraštinė dalis „Bendrai taikomos nuostatos“, apimanti SESV 7–17 straipsnius. SESV 15 straipsnio 3 dalies pirmoje–ketvirtoje pastraipose nustatyta:

„Visi Sąjungos piliečiai ir visi fiziniai ar juridiniai asmenys, gyvenantys ar turintys registruotą buveinę valstybėje narėje, turi teisę, laikydamiesi pagal šio straipsnio šią dalį nustatytinų principų bei sąlygų, susipažinti su Sąjungos institucijų, įstaigų ir organų dokumentais bet koku pavidalu.

Bendruosius principus ir visuomenės arba asmens interesais grindžiamus apribojimus, reglamentuojančius šią teisę susipažinti su dokumentais, įprasta teisėkūros procedūra reglamentais nustato Europos Parlamentas ir Taryba.

Kiekviena institucija, įstaiga ar organas savo Darbo tvarkos taisyklėse užtikrina savo veiklos skaidrumą ir išsamiau išdėsto konkrečias savo dokumentų prieinamumo nuostatas laikantis antrojoje pastraipoje nurodytų reglamentų.

Europos Sąjungos Teisingumo Teismui, Europos [C]entriniam [B]ankui ir Europos investicijų bankui ši dalis taikoma tik jiems vykdant administracinio pobūdžio užduotis.“

4 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331) priimtas EB 225 straipsnio 2 dalies pagrindu.

5 Šio reglamento 1 straipsnio a punkte numatyta:

„Šio reglamento tikslas yra:

a) nustatyti [EB] 255 straipsnyje numatytos teisės susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos (toliau – institucijos) dokumentais principus, sąlygas bei visuomenės ar privačių interesų sąlygojamus apribojimus, kad būtų užtikrinta kaip galima platesnė susipažinimo su dokumentų galimybė.“

6 Šio reglamento 2 straipsnio „Naudos gavėjai ir taikymo sritis“ 3 dalyje numatyta:

„Šis reglamentas taikomas visiems [Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos] turimiems dokumentams, tai yra, [šių institucijų] parengtiems arba gautiems ir esantiems [jų] žinioje, susijusiems su visomis Europos Sąjungos veiklos sritimis.“

7 To paties reglamento 3 straipsnyje „Sąvokų apibrėžimai“ nustatyta:

„Šiame reglamente:

- a) „dokumentas“ – bet kuria forma (parašytas ant popieriaus, elektroninėje laikmenoje arba garso, vaizdo ar audiovizualiniame įrašė) pateiktas turinys, susijęs su į institucijos atsakomybės sferą įeinančia politika, veikla ir sprendimais;
- b) „trečioji šalis“ – bet kuris fizinis ar juridinis asmuo arba kitas subjektas, nepriklausantis atitinkamai institucijai, įskaitant valstybes nares, kitas Bendrijos arba ne Bendrijos institucijas ir įstaigas bei trečiąsias šalis.“

8 Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje „Išimtys“ nurodyta:

„<...>

2. Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

— <...>

— teismo proceso ir teisinės pagalbos,

— <...>

nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

<...>

4. Kalbant apie trečiųjų šalių dokumentus, institucija konsultuojasi su trečiąja šalimi, siekdama nustatyti, ar taikytina išimtis, numatyta šio straipsnio <...> 2 dalyje, nebent būtų akivaizdu, kad dokumentas gali arba negali būti atskleistas.

5. Valstybė narė gali prašyti, kad institucija neatskleistų iš tos valstybės narės kilusio dokumento be jos išankstinio sutikimo.

<...>

7. Šio straipsnio [2 dalyje] numatytos išimtys yra taikomos tiktai tokiam laikotarpiui, kai toks draudimas yra pateisinamas, atsižvelgiant į dokumento turinį. <...>“

- 9 Reglamento 6 straipsnyje „Paraiškos“ reglamentuojama paraiškų leisti susipažinti su dokumentais pagal šį reglamentą pateikimo tvarka.
- 10 To paties reglamento 7 straipsnio „Pirminės paraiškos tvarkymas“ 2 dalyje numatyta, kad „visiško arba dalinio atsisakymo atveju pareiškėjas gali per 15 darbo dienų nuo institucijos atsakymo gavimo pateikti kartotinę paraišką, prašydamas, kad institucija dar kartą peržiūrėtų savo poziciją.“

Faktinės bylos aplinkybės

- 11 Skundžiamo sprendimo 6–10 ir 15 punktuose ginčo aplinkybės yra išdėstytos taip:

„6 2011 m. kovo 30 d. laišku <...> Patrick Breyer pagal Reglamento Nr. 1049/2001 6 straipsnį kreipėsi į <...> Komisiją su prašymu leisti susipažinti su dokumentais.

7 Prašomi dokumentai buvo susiję su 2007 m. Komisijos pradėtomis procedūromis dėl įsipareigojimų neįvykdymo prieš Vokietijos Federacinę Respubliką ir Austrijos Respubliką dėl [Direktyvos 2006/24] perkėlimo. [P. Breyer] konkrečiai prašė leisti susipažinti su visais dokumentais, susijusiais su Komisijos vykdytomis administracinėmis procedūromis, ir visais dokumentais, susijusiais su teismo procesu, per kurį buvo priimtas 2010 m. liepos 29 d. Sprendimas *Komisija / Austrija* (C-189/09, EU:C:2010:455).

8 2011 m. liepos 11 d. Komisija atmetė 2011 m. kovo 30 d. [P. Breyer] pateiktą prašymą.

9 2011 m. liepos 13 d. [P. Breyer] pateikė kartotinę paraišką pagal Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 2 dalį.

10 2011 m. spalio 5 d. ir gruodžio 12 d. sprendimais Komisija dėl prieš Vokietijos Federacinę Respubliką pradėtų procedūrų dėl įsipareigojimų neįvykdymo leido [P. Breyer] susipažinti su dalimi prašomų dokumentų. Be to, šiuose sprendimuose Komisija informavo [P. Breyer] ketinanti priimti atskirą sprendimą dėl dokumentų, susijusių su byla, kurioje priimtas [2010 m. liepos 29 d.] Sprendimas *Komisija / Austrija* <...> (EU:C:2010:455).

<...>

15 Atsakydama į 2011 m. liepos 13 d. [P. Breyer] kartotinę paraišką, 2012 m. balandžio 3 d. Komisija priėmė Sprendimą Nr. Ares (2012) 399467 (toliau – 2012 m. balandžio 3 d. sprendimas). Šiame sprendime Komisija konstatavo dėl galimybės ieškoviui susipažinti su, pirma, administracinės bylos, susijusios su šio sprendimo 7 punkte nurodyta procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo, pradėta prieš Austrijos Respubliką, dokumentais ir, antra, dokumentais, susijusiais su teismo procesu byloje, kurioje priimtas [2010 m. liepos 29 d.] Sprendimas *Komisija / Austrija* <...> (EU:C:2010:455). Kalbant apie pastaruosius dokumentus, reikia pažymėti, kad Komisija, be kita ko, atsisakė leisti susipažinti su vykstant minėtam teismo procesui Austrijos Respublikos pateiktais pareiškimais (toliau – ginčijami pareiškimai), nes šie pareiškimai nepatenka į Reglamento Nr. 1049/2001 taikymo sritį. Pirma, Komisijos teigimu, pagal SESV 15 straipsnio 3 dalį Europos Sąjungos Teisingumo Teismui, kaip institucijai, taisyklės dėl galimybės susipažinti su dokumentais

taikomos tik jam vykdamt administracinio pobūdžio užduotis. Antra, Komisija pažymi, kad ginčijami pareiškimai buvo pateikti Teisingumo Teismui, o Komisija, kaip bylos, kurioje priimtas [2010 m. liepos 29 d.] Sprendimas *Komisija / Austrija* <...> (EU:C:2010:455), šalis, gavo tik jų kopijas. Trečia, Komisija mano, jog Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 20 straipsnyje numatyta, kad su teismo procesu susiję rašytiniai dokumentai perduodami tik šio proceso šalims ir institucijoms, kurių sprendimai yra ginčijami. Ketvirta, Komisijos teigimu, 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendime *Švedija ir kt. / API ir Komisija* (C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, <...> EU:C:2010:541) Teisingumo Teismas nenagrinėjo klausimo, ar institucijos turi suteikti galimybę susipažinti su kitos teismo proceso šalies pareiškimais. Todėl, kalbant apie vykstant teismo procesui pateiktus pareiškimus, tik institucijų pareiškimai, išskyrus kitų šalių pateiktus pareiškimus, patenka į Reglamento Nr. 1049/2001 taikymo sritį; pažymėtina, kad jeigu reikėtų aiškinti kitaip, būtų apeinamos SESV 15 straipsnio nuostatos ir atitinkamos [Europos Sąjungos] Teisingumo Teismo statuto ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento nuostatos.“

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 12 2012 m. balandžio 30 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo P. Breyer ieškinį, kuriuo jis prašė, be kita ko, panaikinti 2012 m. balandžio 3 d. sprendimą, kiek juo Komisija neleido jam susipažinti su ginčijamais pareiškimais. Savo ieškiniui pagrįsti jis nurodė vienintelį pagrindą, susijusį su Komisijos padarytu Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio 3 dalies pažeidimu. Jis teigė, kad šio sprendimo motyvas, pagal kurį ginčijami pareiškimai nepatenka į šio reglamento taikymo sritį, yra klaidingas.
- 13 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas pripažino pagrįstu šį ieškinio pagrindą, todėl panaikino 2012 m. balandžio 3 d. sprendimą.
- 14 Skundžiamo sprendimo 35–61 punktuose Bendrasis Teismas pirmiausia išnagrinėjo, ar ginčijami pareiškimai yra „institucijos turimi dokumentai“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio 3 dalį, siejamą su minėto reglamento 3 straipsnio a punktu.
- 15 Šiuo tikslu skundžiamo sprendimo 40–48 punktuose Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio 3 dalį ir 3 straipsnio b punktą teisė susipažinti su Sąjungos institucijos turimais dokumentais apima dokumentus, gautus, be kita ko, iš valstybių narių, ir kad šio reglamento 3 straipsnio a punkte pateikta sąvokos „dokumentas“ plati apibrėžtis „pagrįsta išsaugomo turinio, kuris gali būti atgamintas ar kuriuo galima vėliau pasinaudoti, buvimu, pažymint, [be kita ko], <...> [kad šis] turinys turi būti susijęs su į atitinkamos institucijos atsakomybės sritį patenkančiomis politikos kryptimis, veikla ir sprendimais“. Konstatavęs, pirma, kad nagrinėjamu atveju Komisija neginčijo, jog turi ginčijamų pareiškimų kopijas, ir pažymėjęs, antra, kad ši institucija gavo šiuos pareiškimus įgyvendindama įgaliojimus su bylinėjimusi susijusios veiklos srityje, Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad šiuos pareiškimus reikia pripažinti institucijos turimais dokumentais, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 2 straipsnio 3 dalį, siejamą su jo 3 straipsnio a punktu.
- 16 Toliau skundžiamo sprendimo 50–61 punktuose Bendrasis Teismas atmetė įvairius Komisijos argumentus, kuriais ši ginčijo ginčijamų pareiškimų pripažinimą šios institucijos turimais dokumentais, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio 3 dalį ir 3 straipsnio a punktą. Šie argumentai buvo grindžiami tuo, kad tie pareiškimai buvo skirti Teisingumo Teismui, Komisija gavo tik jų kopijas, ir kadangi tai yra teismo pobūdžio dokumentai, jie nesusiję nei su Komisijos administracine veikla, nei su jos kompetencija, nes Reglamentas Nr. 1049/2001 netaikomas šios institucijos su bylinėjimusi susijusiai veiklai.
- 17 Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 51 punkte Bendrasis Teismas pirmiausia konstatavo, kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio 3 dalį jo taikymas nesiejamas su sąlyga, kad atitinkamos institucijos „gautas“ dokumentas būtų jai skirtas ir tiesiogiai perduotas jo rengėjo. Toliau šio sprendimo 53 ir 54 punktuose Bendrasis Teismas, priminęs, kad šio reglamento 3 straipsnio a punkte sąvoka

„dokumentas“ apibrėžta plačiai, nusprendė, kad šiomis aplinkybėmis neturi reikšmės tai, kad Komisijai buvo perduotos ginčijamų pareiškimų kopijos, o ne originalai. Be to, skundžiamo sprendimo 57 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad iš Reglamento Nr. 1049/2001 2 konstatuojamojoje dalyje įtvirtinto skaidrumo tikslo, iš plačios dokumento sąvokos apibrėžties, kokia pateikta šio reglamento 3 straipsnio a punkte, ir teismo proceso apsaugos išimties formuluotės bei paties jos egzistavimo šio reglamento 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje matyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas su bylinėjimusi susijusios institucijų veiklos nenorėjo pašalinti iš piliečių teisės susipažinti su jų turimais dokumentais taikymo srities.

- 18 Galiausiai skundžiamo sprendimo 60 ir 61 punktuose Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad ginčijami pareiškimai Komisijai buvo perduoti nagrinėjant ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo, kurį ji pareiškė įgyvendindama savo įgaliojimus pagal EB 226 straipsnį (dabar – SESV 258 straipsnis), todėl Komisija klysta tvirtindama, kad šie pareiškimai nebuvo perduoti jai įgyvendinant įgaliojimus.
- 19 Paskui skundžiamo sprendimo 63–112 punktuose Bendrasis Teismas išnagrinėjo SESV 15 straipsnio 3 dalies ketvirtos pastraipos poveikį Reglamento Nr. 1049/2001 taikymui.
- 20 Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 67–73 punktuose Bendrasis Teismas priminė, kad ir iš SESV 15 straipsnio, ir iš Reglamento Nr. 1049/2001 bendros struktūros bei Sąjungos teisės aktų tikslų šioje srityje matyti, kad pati su bylinėjimusi susijusi veikla nepatenka į šiais teisės aktais įtvirtintos teisės susipažinti su dokumentais taikymo sritį. Be to, anot Bendrojo Teismo, vykstant teismo procesui Sąjungos teismams pateikti Komisijos pareiškimai ir pareiškimai, kuriuos valstybė narė pateikė nagrinėjant ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo, dėl savo pobūdžio skirti nurodytų teismų teisminei veiklai.
- 21 Skundžiamo sprendimo 75–80 punktuose Bendrasis Teismas iš savo paties jurisprudencijos (2006 m. liepos 6 d. Sprendimo *Franchet ir Byk / Komisija*, T-391/03 ir T-70/04, EU:T:2006:190, 88–90 punktai; 2007 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *API / Komisija*, T-36/04, EU:T:2007:258, 60 punktas ir 2012 m. spalio 3 d. Sprendimo *Jurašinović / Taryba*, T-63/10, EU:T:2012:516, 66 ir 67 punktai), taip pat iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos (2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimas *Švedija ir kt. / API ir Komisija*, C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541, 94 punktas) padarė išvadą, kad, nepaisant to, jog skirti Sąjungos teismų teisminei veiklai, tokie pareiškimai dėl SESV 15 straipsnio 3 dalies ketvirtos pastraipos nėra pašalinti iš teisės susipažinti su dokumentais taikymo srities. Šiomis aplinkybėmis skundžiamo sprendimo 82 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad „[reikėtų] atskirti, viena vertus, Teisingumo Teismo teisminės veiklos pašalinimą pagal SESV 15 straipsnio 3 dalies ketvirtą pastraipą iš teisės susipažinti su dokumentais taikymo srities ir, kita vertus, vykstant tokiam procesui parengtus pareiškimus, kurie, nors skirti minėtai teisminei veiklai, vis dėlto nepatenka į minėtoje nuostatoje nustatytos išimties taikymo sritį ir, priešingai, jų atžvilgiu taikoma teisė susipažinti su dokumentais“.
- 22 Taigi skundžiamo sprendimo 83 punkte jis nusprendė, kad „SESV 15 straipsnio 3 dalies ketvirta pastraipa nedraudžia ginčijam[ų] pareiškim[ų] įtraukti į Reglamento Nr. 1049/2001 taikymo sritį“, paskui atmetė įvairius Komisijos argumentus, susijusius, pirma, su būtinybe šios analizės tikslu atskirti Komisijos pareiškimus nuo valstybių narių pareiškimų ir, antra, su tuo, kad specialios taisyklės dėl galimybės susipažinti su teismo dokumentais visiškai netektų prasmės ir būtų apeitos, jeigu pagal reglamentą būtų leista susipažinti su valstybės narės pareiškimais, parengtais vykstant teismo procesui.
- 23 Dėl šių argumentų Bendrasis Teismas, pirma, skundžiamo sprendimo 92 punkte nurodė, kad atsižvelgiant į faktinių aplinkybių skirtumą tarp bylos, kurioje priimtas 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimas *Švedija ir kt. / API ir Komisija* (C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541) dėl ginčo dėl Komisijos pareiškimų, susijusių su vykstančiais teismo procesais, atskleidimo, ir šios bylos, nurodyto sprendimo 86 ir 87 punktuose pateikti svarstymai dėl šalių procesinių teisių lygybės šiuo atveju buvo nesvarbūs.

- 24 Antra, skundžiamo sprendimo 102 punkte Bendrasis Teismas, viena vertus, nurodė, kad 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendime *Švedija ir kt. / API ir Komisija* (C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541) aiškindamas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje numatytą teismo proceso apsaugos išimtį Teisingumo Teismas implicitiškai pripažino, kad šis reglamentas taikomas Komisijos pareiškimams. Kita vertus, skundžiamo sprendimo 103–105 punktuose Bendrasis Teismas pabrėžė, kad ginčijamus pareiškimus įtraukus į šio reglamento taikymo sritį nekenkiama konkrečių taisyklių dėl galimybės susipažinti su dokumentais, susijusiais su teismo procesais, tikslui, nes teismo procesų apsauga prireikus gali būti užtikrinta taikant to paties reglamento 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje numatytą išimtį.
- 25 Galiausiai dėl bylinėjimosi išlaidų Bendrasis Teismas nusprendė, jog tai, kad P. Breyer internete paskelbė Komisijos atsiliepimą į ieškinį bei Komisijos ir P. Breyer susirašinėjimą dėl šio paskelbimo, buvo netinkamas procesinių dokumentų naudojimas, pateisiantis P. Breyer patirtų bylinėjimosi išlaidų padalijimą lygiomis dalimis tarp jo ir Komisijos.

Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

- 26 2015 m. rugsėjo 3 d. ir spalio 6 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimis Ispanijos Karalystei ir Prancūzijos Respublikai buvo leista įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.
- 27 Apeliaciniu skundu Komisija Teisingumo Teismo prašo panaikinti skundžiamą sprendimą, priimti galutinį sprendimą atmesti P. Breyer ieškinį ir priteisti iš P. Breyer bylinėjimosi išlaidas.
- 28 P. Breyer, Suomijos Respublika ir Švedijos Karalystė Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

Šalių argumentai

- 29 Vieninteliame apeliacinio skundo pagrinde Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes nusprendė, kad SESV 15 straipsnio 3 dalies ketvirta pastraipa nedraudžia taikyti Reglamento Nr. 1049/2001 prašymui leisti susipažinti su Komisijos turimais valstybės narės teismo procesui parengtais dokumentais, kaip antai ginčijamais pareiškimais, atsižvelgiant į šių dokumentų ypatingą pobūdį.
- 30 Anot Komisijos, Sąjungos institucijos Sąjungos teismui pateiktas pareiškimas yra „dvejopo pobūdžio“, nes jam taikoma ir SESV 15 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje įtvirtinta bendra teisė susipažinti su institucijų dokumentais, ir šios nuostatos ketvirtoje pastraipoje numatyta išimtis dėl dokumentų, susijusių su Europos Sąjungos Teisingumo Teismo teismine veikla. Jos nuomone, Teisingumo Teismas atsižvelgė į šį „dvejopą pobūdį“, kai remdamasis Reglamentu Nr. 1049/2001 sprendė dėl galimybės susipažinti su Komisijos pareiškimais, nagrinėtais byloje, kurioje priimtas 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimas *Švedija ir kt. / API ir Komisija* (C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541). Atvirkščiai, Komisija mano, kad su Europos Sąjungos Teisingumo Teismo teismine veikla susiję dokumentai, kuriuos parengė ne institucija, nepasižymi šiuo „dvejomu pobūdžiu“ ir kad nagrinėjamos bylos aplinkybės skiriasi nuo tų, kuriomis priimtas minėtas sprendimas; tai pasakytina ir apie faktines aplinkybes, nes nagrinėjama byla susijusi su valstybės narės parengtais pareiškimais, ir apie teisinės aplinkybes, nes įsigaliojus Lisabonos sutarčiai pasikeitė teisinis pagrindas.
- 31 Pastaruoju klausimu Komisija pabrėžia, kad SESV 15 straipsnio 3 dalies ketvirtoje pastraipoje nustatytas draudimas Sąjungos teisės aktų leidėjui išplėsti teisę susipažinti su institucijų dokumentais su Europos Sąjungos Teisingumo Teismo teismine veikla susijusiems dokumentams, priimant reglamentą šios

nuostatos antros pastraipos pagrindu. Komisija neteigia, kad Reglamentas Nr. 1049/2001 yra negaliojantis, tačiau, pripažindama, kad Sąjungos teisės aktų galiojimas turi būti vertinamas atsižvelgiant į jų priėmimo dieną buvusias faktines ir teises aplinkybes, mano, kad atsižvelgdamas į SESV 15 straipsnio 3 dalies ketvirtą pastraipą Bendrasis Teismas turėjo aiškinti Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio 3 dalį siaurai. Taip aiškindamas, jis turėjo nuspręsti, kad šis reglamentas netaikomas su minėta teismine veikla susijusiems dokumentams, jeigu juos rengė ne institucijos.

- 32 Ispanijos Karalystė ir Prancūzijos Respublika pritaria Komisijos argumentams, o P. Breyer, palaikomas Suomijos Respublikos ir Švedijos Karalystės, gina priešingą teiginį.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 33 Pirmiausia reikia konstatuoti, kad vieninteliame apeliacinio skundo pagrindu Komisija ginčija Bendrojo Teismo vertinimą, susijusį su Reglamento Nr. 1049/2001 taikymu P. Breyer šiai institucijai pateiktam prašymui leisti susipažinti su ginčijamais pareiškimais, tačiau neaptaria kito klausimo, kuris šioje apeliacinėje byloje nebuvo pateiktas Teisingumo Teismui, būtent – ar taikant šio reglamento nuostatas turi būti leista arba prireikus atsisakyta leisti susipažinti su šiais pareiškimais.
- 34 Šis vienintelis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su SESV 15 straipsnio 3 dalies ketvirtos pastraipos poveikiu Reglamento Nr. 1049/2001 taikymo srities aiškinimui. Prieš vertinant šiuo klausimu Komisijos pateiktą argumentų pagrįstumą pirmiausia reikia išnagrinėti šio reglamento tekste apibūdintą jo taikymo sritį.
- 35 Remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio 3 dalimi, siejama su jo 1 straipsnio a punktu, šis reglamentas taikomas visiems Parlamento, Tarybos ir Komisijos turimiems dokumentams, tai yra, šių institucijų parengtiems arba gautiems ir esantiems jų žinioje, susijusiems su visomis Sąjungos veiklos sritimis. Pagal šio reglamento 3 straipsnio a punktą „dokumentu“ laikomas „bet kuria forma <...> pateiktas turinys, susijęs su į institucijos atsakomybės sferą įeinančia politika, veikla ir sprendimais“.
- 36 Svarbu pridurti, kad Reglamento Nr. 1049/2001 3 straipsnio b punkte aiškiai numatyta, kad teisė susipažinti su Parlamento, Tarybos ir Komisijos turimais dokumentais apima ne tik pačių šių institucijų parengtus dokumentus, bet ir tuos, kuriuos jos gavo iš trečiųjų šalių, tarp kurių yra ir kitos Sąjungos institucijos, ir valstybės narės (šiuo klausimu žr. 2007 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Švedija / Komisija*, C-64/05 P, EU:C:2007:802, 55 punktą).
- 37 Vadinas, Reglamento Nr. 1049/2001 taikymo sritis apibrėžiama atsižvelgiant į jame pačiame išvardytas institucijas, o ne į konkrečių dokumentų kategorijas ar vienos iš šių institucijų turimo dokumento rengėją, kaip Teisingumo Teismas jau yra pažymėjęs (šiuo klausimu žr. 2007 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Švedija / Komisija*, C-64/05 P, EU:C:2007:802, 56 punktą).
- 38 Šioje situacijoje aplinkybė, kad vienos iš Reglamente Nr. 1049/2001 išvardytų institucijų turimus dokumentus parengė valstybė narė ir jie susiję su teismo procesu, negali nulemti šių dokumentų neįtraukimo į šio reglamento taikymo sritį. Iš tiesų, viena vertus, tai, kad Reglamentas Nr. 1049/2001 netaikomas prašymams leisti susipažinti su Europos Sąjungos Teisingumo Teismo turimais dokumentais, nereiškia, kad su šios institucijos teismine veikla susiję dokumentai iš principo nepatenka į šio reglamento taikymo sritį, kai tokie dokumentai yra šiame reglamente išvardytų Sąjungos institucijų, pavyzdžiui, Komisijos, žinioje.
- 39 Kita vertus, Teisingumo Teismas jau turėjo progos nuspręsti, kad teisėtų valstybių narių interesų, susijusių su tokiais dokumentais, apsauga gali būti užtikrinama taikant Reglamente Nr. 1049/2001 numatytas teises susipažinti su dokumentais išimtis (šiuo klausimu žr. 2007 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Švedija / Komisija*, C-64/05 P, EU:C:2007:802, 83 punktą).

- 40 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Reglamente Nr. 1049/2001 numatytos nuostatos, skirtos apibrėžti objektyvioms visuomenės arba asmens interesų, galinčių pateisinti atsisakymą atskleisti dokumentus, riboms (2007 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Švedija / Komisija*, C-64/05 P, EU:C:2007:802, 57 punktą); prie šių nuostatų visų pirma priklauso šio reglamento 4 straipsnio 2 dalies antra įtrauka, pagal kurią institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų teismo proceso apsauga, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.
- 41 Šiomis aplinkybėmis primintina, kad 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendime *Švedija ir kt. / API ir Komisija* (C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541) Teisingumo Teismas pripažino bendrą prezumpciją, kad per institucijos teismo procesą pateikto pareiškimo atskleidimas kenkia teismo proceso apsaugai, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrą įtrauką, jeigu šis procesas dar nebaigtas. Ši bendra konfidencialumo prezumpcija taip pat taikoma valstybės narės per tokį procesą pateiktiems pareiškimams.
- 42 Atsižvelgdamas į tai, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad dėl tokios prezumpcijos buvimo iš suinteresuotojo asmens neatimama teisė įrodyti, jog prašomam atskleisti konkrečiam dokumentui ši prezumpcija netaikoma (šiuo klausimu žr. 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendime *Švedija ir kt. / API ir Komisija*, C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541, 103 punktą).
- 43 Be to, kalbant apie valstybės narės parengtus pareiškimus, primintina, kad, kaip Bendrasis Teismas nurodė skundžiamo sprendimo 97 punkte, remdamasis šiuo klausimu svarbia jurisprudencija, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalimi, kurioje numatyta, kad valstybė narė gali prašyti institucijos neatskleisti tos valstybės narės parengto dokumento be jos išankstinio sutikimo, atitinkamai valstybei narei suteikiama galimybė dalyvauti priimant institucijos kompetencijai priklausančią sprendimą ir šiam tikslui įtvirtinama sprendimo priėmimo procedūra, siekiant nustatyti, ar pagal šio reglamento 4 straipsnio 1–3 dalyje išvardytas materialiąsias išimtis draudžiama leisti susipažinti su atitinkamu dokumentu, įskaitant pareiškimus, parengtus teismo procesui. Tačiau pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį šiai valstybei narei nesuteikiama bendro ir besąlygiško veto teisė, kuria remdamasi ji savo nuožiūra galėtų prieštarauti dėl jos parengtų ir institucijos turimų dokumentų atskleidimo.
- 44 Nagrinėjamu atveju neginčijama, kad Komisija turi ginčijamus pareiškimus. Be to, kaip Bendrasis Teismas pagrįstai pažymėjo skundžiamo sprendimo 51 ir 52 punktuose, aplinkybė, kad šiuos pareiškimus Komisija gavo iš Europos Sąjungos Teisingumo Teismo, o ne iš atitinkamos valstybės narės, neturi jokios įtakos Reglamento Nr. 1049/2001 taikymui.
- 45 Dėl Komisijos nurodytos aplinkybės, kad nei Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statute, nei Sąjungos teismų procedūros reglamentuose tretiesiems asmenims nenumatyta teisė susipažinti su vykstant teismo procesui pateiktais pareiškimais, pažymėtina, kad nors į ją būtina atsižvelgti aiškinant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje numatytą išimtį (žr. 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Švedija ir kt. / API ir Komisija*, C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541, 100 punktą), ji vis dėlto negali lemti šio reglamento netaikymo prašymams leisti susipažinti su valstybės narės parengtais pareiškimais, skirtais Sąjungos teisme vykstančiam procesui, kuriuos turi Komisija.
- 46 Šiomis aplinkybėmis pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 ginčijami pareiškimai patenka į jo taikymo sritį kaip „institucijos turimi dokumentai“, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 2 straipsnio 3 dalį.
- 47 Antra, kalbant apie Komisijos argumentą, kad po Lisabonos sutarties įsigaliojimo į pirminę teisę įtraukta SESV 15 straipsnio 3 dalies ketvirta pastraipa kliudo Sąjungos teisės aktų leidėjui numatyti teisę susipažinti su ne institucijos parengtais dokumentais, susijusiais su Europos Sąjungos Teisingumo Teismo teismine veikla, todėl vienintelis priimtinas Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio 3 dalies aiškinimas yra tas, dėl kurio tokie dokumentai nepatenka į šio reglamento taikymo sritį, reikia išnagrinėti SESV 15 straipsnio 3 dalies bendrą struktūrą ir tikslus.

- 48 Pagal SESV 15 straipsnio 3 dalies ketvirtą pastraipą Europos Sąjungos Teisingumo Teismui šios nuostatos pirmoje pastraipoje įtvirtinta susipažinimo su dokumentais tvarka taikoma tik jam vykdant administracinio pobūdžio užduotis. Vadinasi, susipažinimo su šios institucijos turimais dokumentais, susijusiais su jos teismine veikla, sąlygos negali būti nustatytos pagal SESV 15 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą priimtuose reglamentuose; beje, susipažinimo su jos administracinio pobūdžio dokumentais tvarka reglamentuota 2012 m. gruodžio 11 d. Sprendime dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Sąjungos Teisingumo Teismo vykdant administracines funkcijas turimais dokumentais (OL C 38, 2013, p. 2), kurį pakeitė 2016 m. spalio 11 d. sprendimas (OL C 445, 2016, p. 3).
- 49 Vis dėlto tai, kad SESV 15 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatyta susipažinimo su dokumentais tvarka netaikoma Europos Sąjungos Teisingumo Teismui, kai šis vykdo teismo pobūdžio užduotis, nekliudo šios tvarkos taikyti institucijai, kaip antai Komisijai, kuriai SESV 15 straipsnio 3 dalies ir Reglamento Nr. 1049/2001 nuostatos taikomos be išimčių, kai ji turi valstybės narės parengtus dokumentus, kaip antai ginčijamus pareiškimus, susijusius su teismo procesais.
- 50 Šiuo klausimu primintina, jog įsigaliojus Lisabonos sutarčiai Teisingumo Teismas patikslino, kad dėl SESV 15 straipsnio, kuriuo buvo pakeistas EB 255 straipsnis, įtraukimo buvo išplėsta skaidrumo principo taikymo Sąjungos teisėje sritis (šiuo klausimu žr. 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Švedija ir kt. / API ir Komisija, C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541, 81 punktą*).
- 51 Iš tiesų, skirtingai nuo EB 255 straipsnio, kurio taikymo sritis apsiribojo Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, SESV 15 straipsnio 3 dalyje dabar numatyta teisė susipažinti su Sąjungos institucijų, įstaigų ir organų, įskaitant Europos Sąjungos Teisingumo Teismą, Europos Centrinę Banką ir Europos investicijų banką, kai pastarieji vykdo administracinio pobūdžio užduotis, dokumentais. Skirtingai, nei iš esmės tvirtina Komisija, jokia aplinkybė neleidžia teigti, kad minėtos teisės išplėtimas turint tikslą įtraukti nurodytų trijų institucijų administracinę veiklą lemia kokio nors Reglamento Nr. 1049/2001 taikymo srities apribojimo nustatymą, kiek tai susiję su Komisijos turimais valstybės narės parengtais dokumentais, kaip antai ginčijamais pareiškimais, susijusiais su Europos Sąjungos Teisingumo Teisme vykstančiu procesu.
- 52 Be to, platų susipažinimo su Sąjungos institucijų dokumentais principo aiškinimą patvirtina, pirma, SESV 15 straipsnio 1 dalis, kurioje numatyta, kad Sąjungos institucijos, įstaigos ir organai veikia kiek įmanoma gerbdami atvirumo principą – šis principas pakartotas ESS 1 straipsnio pirmoje pastraipoje ir SESV 298 straipsnyje – ir, antra, teisės susipažinti su dokumentais įtvirtinimas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 42 straipsnyje. Priešingai, nei teigia Komisija, atsižvelgiant į šias pirminės teisės nuostatas, kuriose įtvirtintas Europos administracijos atvirumo tikslas, SESV 15 straipsnio 3 dalies ketvirtos pastraipos negalima aiškinti kaip reikalaujančios susiaurinti Reglamento Nr. 1049/2001 taikymo sritį ir neįtraukti į ją valstybės narės parengtų dokumentų, kaip antai ginčijamų pareiškimų, kai juos turi Komisija.
- 53 Dėl Komisijos pabrėžtos rizikos, kad bus apeitos šio sprendimo 45 punkte nurodytos procesinės taisyklės, primintina, kad galimybės susipažinti su teismiais dokumentais apribojimais, numatytais pagal EB 255 straipsnį, kurį pakeitė SESV 15 straipsnis, arba pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, siekiama to paties tikslo – užtikrinti, kad teisė susipažinti su institucijų dokumentais būtų įgyvendinama nekenkiant teismo procesų apsaugai, o ši apsauga visų pirma reikalauja užtikrinti procesinių teisių lygybės ir gero teisingumo vykdymo principų laikymąsi (šiuo klausimu žr. 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Švedija ir kt. / API ir Komisija, C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541, 84 ir 85 punktus*).
- 54 Atsižvelgiant į tai, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 40–42 punktų, pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 leidžiama prirėkusi atsisakyti atskleisti su procesu Sąjungos teismuose susijusius dokumentus ir taip užtikrinti šių teismo procesų apsaugą, darytina išvada, kad, priešingai, nei iš esmės teigia Komisija, pagal 15 straipsnio 3 dalies ketvirtą pastraipą nereikalaujama aiškinti taip, kad valstybės narės parengti

ir Komisijos turimi pareiškimai, kaip antai ginčijami pareiškimai, būtina turi nepatekti į šio reglamento taikymo sritį. Iš tiesų, kadangi taip, laikantis 15 straipsnio 3 dalies ketvirtos pastraipos tikslo, užtikrinama teismo procesų apsauga, negali būti pakenkta šios nuostatos veiksmingumui.

- 55 Šiomis aplinkybėmis skundžiamo sprendimo 80 punkte Bendrasis Teismas pagrįstai nurodė, kad ginčijamiems pareiškimams, kaip ir pačios Komisijos parengtiems pareiškimams, netaikoma teisės susipažinti su dokumentais išimtis, įtvirtinta SESV 15 straipsnio 3 dalies ketvirtoje pastraipoje.
- 56 Vadinasi, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 113 punkte nusprendė, kad ginčijami pareiškimai patenka į Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio 3 dalies taikymo sritį, todėl panaikino 2012 m. balandžio 3 d. Komisijos sprendimą atsisakyti leisti P. Breyer susipažinti su šiais pareiškimais.
- 57 Taigi Komisijos apeliacinis skundas turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 58 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.
- 59 Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 60 Pagal minėto reglamento 138 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Tačiau Teismas gali nuspręsti, kad, be savo bylinėjimosi išlaidų, šalis padengia dalį kitos šalies bylinėjimosi išlaidų, jeigu tai pateisinama atsižvelgiant į nagrinėjamos bylos aplinkybes.
- 61 Nors nagrinėjamu atveju Komisijos apeliacinis skundas nebuvo patenkintas, nustatyta, kad P. Breyer, prašęs priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, paskelbė internete nuasmenintas pareiškimų, kuriais buvo pasikeista nagrinėjant šią bylą, versijas.
- 62 Pagal Procedūros reglamento 171 straipsnio 1 dalį apeliacinis skundas įteikiamas kitoms atitinkamos Bendrajame Teisme nagrinėtos bylos šalims. Teisingumo Teismo nagrinėjamos bylos šalims tokia tvarka perduodami proceso dokumentai nėra viešai prieinami. Vadinasi, be leidimo paskelbdamas internete su šia byla susijusius pareiškimus P. Breyer netinkamai naudojo proceso dokumentus, ir tai galėjo pakenkti tinkamam teisingumo vykdymui; į tai reikia atsižvelgti paskirstant šioje byloje patirtas bylinėjimosi išlaidas (šiuo klausimu žr. 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Švedija ir kt. / API ir Komisija*, C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541, 92, 93 ir 97–99 punktus).
- 63 Šiomis aplinkybėmis reikia nurodyti Komisijai padengti ne tik savo bylinėjimosi išlaidas, bet pusę P. Breyer šiame apeliaciniame procese patirtų bylinėjimosi išlaidų.
- 64 Be to, kadangi atsiliepime į apeliacinį skundą P. Breyer ginčijo skundžiamo sprendimo 119 punkte Bendrojo Teismo nurodytus motyvus, kuriais šis grindė bylinėjimosi išlaidų paskirstymą pirmojoje instancijoje, visų pirma Bendrojo Teismo argumentą, kad šalis, kuriai suteikiama teisė susipažinti su kitų šalių procesiniais dokumentais, šia teise gali naudotis tik gynybai savo byloje ir jokių kitu tikslu, kaip antai tikslu sukelti visuomenės kritiką dėl kitų bylos šalių pateiktų argumentų, pakanka priminti, kad pagal Procedūros reglamento 174 straipsnį atsiliepimu į apeliacinį skundą reikalaujama apeliacinį skundą visiškai arba iš dalies patenkinti arba atmesti.
- 65 Kadangi Komisijos apeliaciniame skunde pateikti reikalavimai nebuvo susiję su bylinėjimosi išlaidų paskirstymu skundžiamame sprendime, šis P. Breyer reikalavimas nepriimtinas.

⁶⁶ Galiausiai Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalyje, taikomoje apeliaciniame procese pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, numatyta, kad į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Nagrinėjamu atveju reikia nurodyti Ispanijos Karalystei, Prancūzijos Respublikai, Suomijos Respublikai ir Švedijos Karalystei padengti savo šiame apeliaciniame procese patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir pusę Patrick Breyer patirtų bylinėjimosi išlaidų.**
- 3. Ispanijos Karalystė, Prancūzijos Respublika, Suomijos Respublika ir Švedijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.